

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1758/2024
23.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Николића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању Кж1 57/23 од 29.08.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж3 25/23 од 23.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Николића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању Кж1 57/23 од 29.08.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж3 25/23 од 23.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 152/22 од 30.01.2023. године, између осталих, окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ на основу члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП, ослобођени од оптужбе да су извршили по једно кривично дело учествовање у тучи из члана 123. КЗ. Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџета, док је оштећени ДД ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 57/23 од 29.08.2023. године, усвајањем жалбе ОЈТ у Врању, преиначена је пресуда Основног суда у Врању К 152/22 од 30.01.2023. године, тако што су окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ оглашени кривим због извршења по једног кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ и окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од пет месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 13.10.2019. до 08.11.2019. године, док је окривљеном ББ, ВВ и ГГ изречена условна осуда на начин описан у изреци наведене пресуде.

Истом пресудом сви окривљени су обавезани да плате на име судског паушала износ од по 5.000,00 динара, као и да солидарно плате трошкове ОЈТ у Врању у износу од 24.100,00 динара, трошкове првостепеног поступка оштећеном у износу од 216.000,00 динара, трошкове настале пред судом другог степена у износу од 27.000,00 динара, све у року од 30 дана од правноснажности пресуде, док је оштећени ДД на основу члана 258. став 4. ЗКП, ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу. Поред тога, истом пресудом окривљени АА је обавезан да на име трошкова поступка ОЈТ у Врању плати износ од 11.250,00 динара, у року од 30 дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу КжЗ 25/23 од 23.01.2024. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, а пресуда Вишег суда у Врању Кж1 57/23 од 29.08.2023. године је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Николић, поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева произлази да пресуде побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те укине побијане пресуде, а предмет врати на поновно суђење првостепеном суду или да преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело из члана 123. КЗ.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац у образложењу захтева наводи да се у радњама окривљеног АА не стичу сва битна обележја кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ, као и да је суд на утврђено чињенично стање погрешно применио закон. Бранилац истиче да је током поступка несумњиво утврђено да је тешку телесну повреду, у виду прелома носних костију са померањем преломљених крајака, оштећеном нанео управо окривљени АА, док су све остале повреде које је оштећени задобио квалификоване од стране вештака као лаке телесне повреде. Имајући у виду наведено, по ставу браниоца, за кривично дело учествовање у тучи из члана 123. КЗ, може одговарати само онај учинилац који не одговара за кривично дело убиство или тешку телесну повреду, јер би се радило о привидном идеалном стицају, те како окривљени АА није гоњен за тешку телесну повреду, већ за учествовање у тучи, за које је и осуђен правноснажним пресудама, на наведени начин је учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су, по налажењу овог суда, неосновани.

Кривично дело учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика чини онај ко учествује у тучи у којој је неко лишен живота или је другом нанесена тешка телесна повреда.

У изреци првостепене пресуде је наведено да су у време и на месту описаном у изреци првостепене пресуде, окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ „у стању урачунљивости, са умишљајем, , учествовали у тучи у којој је оштећени ДД из ... задобио тешку телесну повреду у виду прелома носних костију са померањем преломљених крајака, лакшег облика потреса мозга, прелома крунице централног секутића горње вилице и централног и бочног секутића доње вилице са десне стране, крвних подлива капка оба ока, носа, чела и огуљотина коже левог колена и леве подлактице, нагњечења грудног коша, трбуха, предела десног кука и десног колена које повреде збирно представљају тешку телесну повреду, тако што је најпре дошло до физичког обрачуна између оштећеног и окривљеног ГГ, ... а затим су пришли окривљени АА и ББ, који су то вече радили као обезбеђење у кафићу, заједно почели да вуку оштећеног ка излазу из баште кафића, када је окривљени ВВ ударио оштећеног ДД песницом у пределу лица, док су оштећеног окривљени АА и ББ, ударали рукама по телу, од којих удараца је оштећени падао и устајао, којом приликом га је окр. АА ударио четири –пет пута, после чега су га преко ограде избацили из кафића, свесни забрањености свог дела и желећи његово извршење“.

Према налажењу Врховног суда, у изреци наведене пресуде, описана је кривица окривљеног АА – урачунљивост, умишљај и свест о забрањености дела, као и радња извршења кривичног дела – учествовање у тучи у којој је другом нанесена тешка телесна повреда – ошт. ДД, дакле, описана су сва субјективна и објективна обележја кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ, за која је окривљени оглашен кривим. Стога су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Николића, којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1), оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић